

มติชนที่สุด

ที่ สว(สนช) ๐๐๐๗/๔๙๙

สำนักงานเลขานุการรัฐสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขานุการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถนนอู่ทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (แก้ไขอัตราโทษปรับ ในภาค ๒ ความผิด)

เรียน เลขานุการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นر ๐๔๐๓/๔๒๖๔ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (แก้ไขอัตราโทษปรับในภาค ๒ ความผิด)

ตามที่คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (แก้ไขอัตราโทษปรับในภาค ๒ ความผิด) ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณา ตามมาตรา ๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ นั้น

ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ วันพุธที่สุดที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติตั้งกล่าวแล้วลงมติเห็นสมควรประกาศ ใช้เป็นกฎหมาย

จึงเรียนยืนยันมติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติมาพร้อมด้วยร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อนำเข็นทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป ทั้งนี้ ตามความในมาตรา ๑๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ประกอบกับข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๓๑

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรัตน์ หวังต่อลาภ)

ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการแทน

เลขานุการรัฐสภา
ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักการประชุม

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๕๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๕๒

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິ ເທິ່ງສົມຄວຣປະກາດໃຫ້ປຶກງູ້ທະຍແຮງ

ຮ່າງ
ພຣະຣາບບຸນຸຟີ
ແກ້ໄຂເພີ່ມຕົມປະມວລກູ້ໝາຍອານຸາ (ฉบັບທີ ..)
ພ.ສ. ....

ໂດຍທີ່ເປັນກາຮັງສົມຄວຣແກ້ໄຂເພີ່ມຕົມປະມວລກູ້ໝາຍອານຸາ

ມາຕຣາ ១ ພຣະຣາບບຸນຸຟີຕົນ໌ເຮັດວຽກວ່າ “ພຣະຣາບບຸນຸຟີແກ້ໄຂເພີ່ມຕົມປະມວລກູ້ໝາຍອານຸາ (ฉบັບທີ ..) ພ.ສ. ....”

ມາຕຣາ ២ ພຣະຣາບບຸນຸຟີຕົນ໌ໃຫ້ເບັງຄັບຕັ້ງແຕ່ວັນຄັດຈາກວັນປະກາສີໃນ
ຮາຊົກຈານຸເບກໜາເປັນຕົ້ນໄປ

ມາຕຣາ ៣ ໃຫ້ຢັກເລີກຄວາມໃນມາຕຣາ ៥៥ ແຫ່ງປະມວລກູ້ໝາຍອານຸາ ແລະ ໃຫ້ໜ້າຄວາມ
ຕ່ອໄປນີ້ແກ່

“ມາຕຣາ ៥៥ ກາຣຍືດທຣພົມສິນຫຼືອາຍັດສີທີເຮັດວຽກໃນທຣພົມສິນເພື່ອໃຫ້ຄ່າປັບ
ຫຼືອກາກັກຂັງແກ່ນຄ່າປັບ ຄໍາມໄດ້ທໍາກາຍໃນກຳນົດທ້າເປັນບັນແຕ່ວັນທີໄດ້ມີຄຳພິພາກໜາສຶ່ງທີ່ສຸດ
ຈະຍືດທຣພົມສິນ ອາຍັດສີທີເຮັດວຽກໃນທຣພົມສິນ ຫຼືອກັກຂັງໄມ້ໄດ້

ຄວາມໃນວຽກນີ້ມີໃຫ້ເບັງຄັບໃນກົດປົກກັດກັບຄ່າປັບທີ່ໃຫ້ມີຄຳພິພາກໜາສຶ່ງທີ່ສຸດ
ກັບກົດໂທເຈົ້າກົດ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกอัตราโดยที่ในมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรคสาม
 มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙
 วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖
 มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๒๐๖ วรรคหนึ่งและวรคสอง มาตรา ๒๗
 มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๒๐๗ มาตรา ๒๐๘ มาตรา ๒๐๙ มาตรา ๒๐๑ วรรคหนึ่งและวรคสอง มาตรา ๒๗
 มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๒๐๘ วรรคหนึ่งและวรคสอง มาตรา ๒๐๒ วรรคหนึ่งและวรคสอง
 มาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่งและวรคสอง มาตรา ๒๐๕ วรรคหนึ่งและวรคสอง
 มาตรา ๒๐๖ มาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่งและวรคสอง มาตรา ๒๐๘ วรรคหนึ่งและ
 วรคสอง มาตรา ๒๐๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๑๐ วรรคหนึ่ง วรคสอง และวรคสาม มาตรา ๒๑๖
 มาตรา ๒๑๗ มาตรา ๒๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒๑ มาตรา ๒๒๓ มาตรา ๒๒๔ มาตรา ๒๒๖
 มาตรา ๒๒๗ มาตรา ๒๒๘ วรรคหนึ่งและวรคสอง มาตรา ๒๒๙ มาตรา ๒๒๑๐ มาตรา ๒๒๑
 มาตรา ๒๒๒ มาตรา ๒๒๓ มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่งและวรคสอง มาตรา ๒๒๕ มาตรา ๒๒๖
 มาตรา ๒๒๗ วรรคหนึ่งและวรคสอง มาตรา ๒๒๘ มาตรา ๒๒๙ วรรคหนึ่ง
 มาตรา ๒๒๔ มาตรา ๒๒๕ มาตรา ๒๒๖ มาตรา ๒๒๗ วรรคหนึ่งและวรคสอง มาตรา ๒๒๐
 มาตรา ๒๒๕ มาตรา ๒๒๖ มาตรา ๒๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒๘ มาตรา ๒๒๙ มาตรา ๒๒๖
 มาตรา ๒๒๖ มาตรา ๒๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒๘ มาตรา ๒๒๙ มาตรา ๒๒๑๐ มาตรา ๒๒๑
 วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒๑๐ มาตรา ๒๒๑๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒๑๒ มาตรา ๒๒๑๓ มาตรา ๒๒๑๔
 มาตรา ๒๒๑๕ มาตรา ๒๒๑๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒๑๗ มาตรา ๒๒๑๘ มาตรา ๒๒๑๙ มาตรา ๒๒๑๐
 มาตรา ๒๒๒๐ มาตรา ๒๒๑๑ มาตรา ๒๒๒๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒๒๒ มาตรา ๒๒๒๓ มาตรา ๒๒๒๔
 วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒๒๕ มาตรา ๒๒๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒๒๗ มาตรา ๒๒๒๘ มาตรา ๒๒๒๙
 มาตรา ๒๒๒๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒๓๐ มาตรา ๒๒๓๑ มาตรา ๒๒๓๒ วรรคหนึ่ง วรคสอง และวรคสาม
 มาตรา ๒๒๓๓ วรรคหนึ่ง วรคสอง และวรคสาม มาตรา ๒๒๓๔ มาตรา ๒๒๓๕ มาตรา ๒๒๓๖
 มาตรา ๒๒๓๗ วรรคหนึ่ง วรคสอง และวรคสาม มาตรา ๒๒๓๘ มาตรา ๒๒๓๙ มาตรา ๒๒๓๐
 มาตรา ๒๒๓๑ วรรคหนึ่ง วรคสอง และวรคสาม มาตรา ๒๒๓๒ มาตรา ๒๒๓๓ มาตรา ๒๒๓๔
 และวรคสี่ มาตรา ๒๒๓๔ วรรคหนึ่งและวรคสอง มาตรา ๒๒๓๕ มาตรา ๒๒๓๖ มาตรา ๒๒๓๗
 วรรคหนึ่งและวรคสอง มาตรา ๒๒๓๘ มาตรา ๒๒๓๙ มาตรา ๒๒๓๑๐ มาตรา ๒๒๓๑๑ มาตรา ๒๒๓๑๒
 มาตรา ๒๒๓๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒๓๑๔ มาตรา ๒๒๓๑๕ มาตรา ๒๒๓๑๖ มาตรา ๒๒๓๑๗
 มาตรา ๒๒๓๑๘ มาตรา ๒๒๓๑๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒๓๒๐ มาตรา ๒๒๓๒๑ มาตรา ๒๒๓๒๒
 มาตรา ๒๒๓๒๓ มาตรา ๒๒๓๒๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒๓๒๕ มาตรา ๒๒๓๒๖ มาตรา ๒๒๓๒๗
 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้อัตราโดยต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโดยที่สำคัญไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกิน
 หนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือห้าร้อยบาท”

มาตรา ๑๗ วรคสอง... “ต้องระวังโดยที่สำคัญไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน
 หกหมื่นบาท หรือห้าร้อยบาท”

มาตรฐาน ๑๗ วรรณสาม... “ต้องระวังโทษจำกุไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือหักจำทั้งปรับ”

มาตรฐาน ๓๗... “ต้องระวังโถงจำกัดไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งมื้นบท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๓๙... “ต้องระวังโทเจจำกคุไม่เกินสีปี หรือปรับไม่เกินแปดหมื่นบาท
หรือทั้งจำกทั้งปรับ”

มาตรา ๑๔๑... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๕๒... “ต้องระวังโภชจำคุไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๔๓... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๔๔... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
หรือห้าร้อยบาทต่อวัน”

มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือหักจำกัดปรับ”

มาตรา ๑๔๖... “ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๕๙... “ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนลี้หมื่นบาท”

มาตรา ๑๕๙... “ต้องระวังโภชจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๖๐... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
หรือห้าร้อยบาท”

มาตรา ๑๖๑... “ต้องระหว่างทฤษฎีคากไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท”

มาตรฐาน ๑๖๒... “ต้องระวังโภชนาคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๑๖๓... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือหักจำทั้งไว้”

มาตรา ๑๖๔... “ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
หรือคงทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๖๕... “ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
หรือคงทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกุไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือหักจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๖๖ วรรคสอง... “ต้องระหว่างโพธิ์จำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท”

มาตรา ๑๖๗... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๑๖๔... “ต้องระหว่างไทยจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๖๙... “ต้องระหว่างไทยจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรฐาน ๑๗๐... “ต้องระวังโภชนาคุไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรฐาน เลย.... “ต้องระวังโถงจำคุกไม่เกินหนึ่ดีอน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรฐาน ๓๗... “ต้องระวังโภชนาคกุไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๗๓... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหกหมื่นบาท”

มาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังเทญาคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหกหมื่นบาท”

มาตรฐาน ๗๙๔ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรการ๑๗... “ต้องระวังโภชนาญาคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง... “ต้องระหว่างไทยจากุกเมเกินห้าป หรือปรบเมเกิน
หนึ่งแเสนบท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๗๗ วรรคสอง... “ต้องระหว่างเทษจากุไมเงินเจดป และปรับเมเงินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๗๙... “ต้องระวังเทษจักกุไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๙... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสิบมื้นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๙๐ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังให้เข้าคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๕๐ วรรคสอง... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๑๘๑ (๑)... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๑๘๑ (๒)... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามแสนบาท”

มาตรา ๑๘๒... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือห้าพันบาทถ้วน”

มาตรา ๑๘๓... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือห้าพันบาทถ้วน”

มาตรา ๑๘๔... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือห้าพันบาทถ้วน”

มาตรา ๑๘๕... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือห้าพันบาทถ้วน”

มาตรา ๑๘๖... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๑๘๗... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาทหรือห้าพันบาทถ้วน”

มาตรา ๑๘๘... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือห้าพันบาทถ้วน”

มาตรา ๑๘๙... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือห้าพันบาทถ้วน”

มาตรา ๑๙๐... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือห้าพันบาทถ้วน”

มาตรา ๑๙๑... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือห้าพันบาทถ้วน”

มาตรา ๑๙๒... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือห้าพันบาทถ้วน”

มาตรา ๒๐๐ วรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๒๐๐ วรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกัดตลอดชีวิต หรือจำกัดตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๒๐๓... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือห้าพันบาทถ้วน”

มาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโภชนาคกุตตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๒๐๔ วรรคสอง... “ต้องระหว่างโถงจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๒๐๕ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกูกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๐๕ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกูกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๐๗... “ต้องระวังโทเจจำกคุไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๐๔... “ต้องระวังโทเจจำกคุไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๐๙ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๒๐๙ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท”

มาตรา ๒๑๐ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๑๐ วรคสอง... “ต้องระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๒๑๔ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกูกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๑๕ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือหักจำนวนปรับ”

มาตรา ๒๑๕ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๕๕ วรรคสาม... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๑๖... “ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๗๙... “ต้องระวังโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสิบหมื่นบาท”

มาตรา ๒๖๐ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๒๒๑... “ต้องระวังโภชนาคก็ไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๒๒๓... “ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๗๕... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๗๖... “ต้องระวังโภชนาคกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๒๗... “ต้องระวังโภชจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๒๘ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๒๔ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี แล้วปรับตั้งแต่หningหมื่นนาทีถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นนาที”

มาตรา ๒๒๙... “ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๓๐... “ต้องระวังโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งห้าร้อยบาทถ้วนหรือเส้าสี่ห้าร้อยบาท”

มาตรา ๒๓๗... “ต้องรำงว่างไทยจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่ห้าร้อยห้าร้อยบาทถ้วนเป็นสามสิบห้าร้อยบาทถ้วน”

มาตรา ๒๓๕... “ต้องระวังโภชจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
๙๕๒ วิธีวัดชั้นวิจัยด้วยรั้ว”

มาตรา ๒๓๙ วรรคสอง... “ต้องระวังโไทยจำกัดตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๒๓๙... “ต้องระวังโไทยจำกัดไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๔๐... “ต้องระวังโไทยจำกัดตลอดชีวิต หรือจำกัดตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๒๔๑... “ต้องระวังโไทยจำกัดตลอดชีวิต หรือจำกัดตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๒๔๒ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโไทยจำกัดไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๒๔๔... “ต้องระวังโไทยจำกัดตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามแสนบาท”

มาตรา ๒๔๕... “ต้องระวังโไทยจำกัดไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๔๖... “ต้องระวังโไทยจำกัดตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท”

มาตรา ๒๔๗ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโไทยจำกัดไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๔๘ วรรคสอง... “ต้องระวังโไทยจำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๔๙... “ต้องระวังโไทยจำกัดตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๒๕๐... “ต้องระวังโไทยจำกัดตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๒๕๑... “ต้องระวังโไทยจำกัดตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๒๕๒... “ต้องระวังโไทยจำกัดตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๒๕๓... “ต้องระวังโไทยจำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๕๔... “ต้องระวังโไทยจำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๕๙... “ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๖๐... “ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๖๑... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๖๕... “ต้องระวังโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๒๖๗... “ต้องระวังโทษจำคุไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๖๙ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๗๐... “ต้องระวังโถงจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๗๓... “ต้องระวังโทษจำกุไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
หรือทั้งจำกัดทั้งปรับ”

มาตรา ๒๗๔... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๙๑... “ต้องระวังโภชนาคไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท”

มาตรา ๒๙๒... “ต้องระวังให้จ้ำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนสิบมีนบาท”

มาตรา ๒๙๓... “ต้องระวังโภชนาคไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๙๔ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๙๕... “ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสิบมื้นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๙๖... “ต้องระหว่างโทžeจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๘๗... “ต้องระวังโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๒๙๔... “ต้องระหว่างโถงจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๒๙๙ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๐๐... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๐๑.... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๐๒ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๐๒ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๐๒ วรรคสาม... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท”

มาตรา ๓๐๓ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๐๓ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๓๐๓ วรรคสาม... “ต้องระวังโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๓๐๖... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๐๗... “ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๐๙ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือห้าสิบเจ็ดร้อยบาท”

มาตรา ๓๐๙ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือห้าร้อยบาทต่อวัน”

มาตรา ๓๐๙ วรรคสาม... “ต้องระวังโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
คลายไว้ ตั้งแต่สองหนึ่งอาทิตย์จนถึงแสนสี่หนึ่งอาทิตย์”

มาตรา ๓๑๐ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำคอกไม่เกินสามปี หรือปรับ

มาตรา ๓๑๑ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน

สองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๑๒... “ต้องระวังโภชจำคกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๓๗๒... “ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๑๓ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๒๔... “ต้องระวังโ诗意จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๓๔... “ต้องระวังโภชจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหกหมื่นบาท”

มาตรา ๓๓๖ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๓๖ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๓๗๖ วรรคสาม... “ต้องระวังไทยจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๓๗๖ วรรคสี่... “ต้องระวังโทษจำกัดดังแต่ห้ามถึงสิบห้าปี และปรับดังแต่หันึงแสนบาทถึงสามแสนบาท”

มาตรา ๓๓๗ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๓๓๗ วรรคสอง... “ต้องระวังโภชนาคดังแต่หากเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถ้วนจนถึงแสนสิบหมื่นบาท”

มาตรา ๓๓๘... “ต้องระวังโภชจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๓๔๑... “ต้องระวังโภชนาคกุไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
หรือห้าร้อยบาท”

มาตรา ๓๔๒ “ต้องระวังโภชนาคไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
หรือห้าร้อยบาทต่อวัน”

มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๔๓ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่กเดือนธันวาคมเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถ้วนจนถึงแสนสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๓๔๕... “ต้องระวังโภชนาคไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๔๕ “ต้องระวังโภชจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๔๖... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๔๗... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๔๘... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๔๙... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๕๐... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๕๑... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๕๒... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๕๓... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๕๔... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๕๕... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๖๐... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๖๑... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๖๒... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๖๓... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๖๔... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๖๕... “ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๔

มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๔๙ และมาตรา ๒๐๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะกรรมการประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๗๔... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๗๕... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท ถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๗๖... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๗๗... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๗๘... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๗๙ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๗๙ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๘๐... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๐๖... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๔๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๔๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๓๕๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และมาตรา ๓๕๐ ทวิ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๔๐ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๔๐ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่สองปีถึงสิบปี แล้วปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๑๔๐ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๔๐ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๘๑ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๙๑ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๓๔๐ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสามแสนบาท”

มาตรา ๓๔๐ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกุกตั้งแต่สิบสองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนสี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๓๔๐ ทวิ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๓๔๐ ทวิ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกอัตราราโทษในมาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๒ มาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๒๐๑ และมาตรา ๒๐๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้อัตราราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๕๗... “ต้องระวังโทษจำกุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำกุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๑๕๘... “ต้องระวังโทษจำกุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำกุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือประหารชีวิต”

มาตรา ๑๕๙... “ต้องระวังโทษจำกุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำกุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือประหารชีวิต”

มาตรา ๑๕๐... “ต้องระวังโทษจำกุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำกุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๑๕๑... “ต้องระวังโทษจำกุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำกุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๑๕๒... “ต้องระวังโทษจำกุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๑๕๓... “ต้องระวังโทษจำกุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๑๕๔... “ต้องระวังโทษจำกุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำกุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๑๕๕... “ต้องระวังโทษจำกุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำกุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๑๕๖... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำกัดตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๑๕๗... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือห้าทั้งจำนวน”

มาตรา ๒๐๑... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำกัดตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือประหารชีวิต”

มาตรา ๒๐๒... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำกัดตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือประหารชีวิต”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๒๗๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๗๑... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือห้าทั้งจำนวน”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๒๗๗ ทว. (๑) แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๗๗ ทว. (๑)... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำกัดตลอดชีวิต”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๒๘๐ (๑) มาตรา ๒๘๗ มาตรา ๓๑๕ มาตรา ๓๒๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๓๓๕ ทว. วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๓๓๙ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ และมาตรา ๓๓๙ ทว. วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๘๐ (๑)... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๒๘๗... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือห้าทั้งจำนวน”

มาตรา ๓๑๕... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำกัดตลอดชีวิต”

มาตรา ๓๒๐ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือห้าทั้งจำนวน”

มาตรา ๓๒๐ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท”

มาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคนี้... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท”

มาตรา ๓๓๙ วรรคนี้... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๓๓๙ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสามแสนบาท”

มาตรา ๓๓๙ วรรคสาม... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๓๓๙ วรรคสี่... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๓๓๙ ทวิ วรรคนี้... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่สิบปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสามแสนบาท”

มาตรา ๓๓๙ ทวิ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๓๓๙ ทวิ วรรคสาม... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๒๗๔ มาตรา ๒๗๘ วรรคนี้และวรรคสอง มาตรา ๓๑๓ วรรคนี้ มาตรา ๓๑๗ วรรคนี้และวรรคสาม มาตรา ๓๑๘ วรรคนี้และวรรคสาม และมาตรา ๓๑๙ วรรคนี้ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๗๔... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือหักจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๗๘ วรรคนี้... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือหักจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๗๘ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินสิบห้าปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือหักจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๑๓ วรรคนี้... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำกัดตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต”

มาตรา ๓๑๗ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท”

มาตรา ๓๑๗ วรรคสาม... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๓๑๘ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๓๑๘ วรรคสาม... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท”

มาตรา ๓๑๙ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกอัตราราโทษในมาตรา ๒๔๒ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๒๔๓ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๒๔๓ ทวิ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๒๔๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๑๗ ตรี วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๔๒ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๒๔๒ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท”

มาตรา ๒๔๒ วรรคสาม... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๒๔๓ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๒๔๓ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำกัดตลอดชีวิต”

มาตรา ๒๔๓ วรรคสาม... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำกัดตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต”

มาตรา ๒๔๓ ทวิ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือหักจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๔๓ ทวิ วรรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกัดไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือหักจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๔๔ วรรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกัดตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๓๑๒ ตรี วรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกูกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือหักจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๑๒ ตรี วรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกูกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือหักจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๒๗๖ วรคหนึ่งและวรคสาม และมาตรา ๒๘๖ วรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๗๖ วรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกูกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๒๗๖ วรคสาม... “ต้องระวังโทษจำกูกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำกูกตลอดชีวิต”

มาตรา ๒๘๖ วรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกูกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำกูกตลอดชีวิต”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๓๑๐ ทวี และมาตรา ๓๑๒ ทวี วรคหนึ่งและวรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๓๓) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๑๐ ทวี... “ต้องระวังโทษจำกูกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๓๑๒ ทวี วรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกูกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท”

มาตรา ๓๑๒ ทวี วรคสอง (๑)... “ต้องระวังโทษจำกูกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับไม่เกินสามแสนบาท”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๓๓๕ วรคหนึ่ง วรคสอง และวรคสาม แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๓๕ วรคหนึ่ง... “ต้องระวังโทษจำกูกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๓๓๕ วรคสอง... “ต้องระวังโทษจำกูกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๓๓๕ วรคสาม... “ต้องระวังโทษจำกูกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกอัตราราโถะในมาตรา ๓๕๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม และมาตรา ๓๖๐ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้อัตราโถะต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๕๗ วรรคหนึ่ง... “ต้องระหว่างโถะจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือห้าสิบบาทต่อหนึ่งเดือน”

มาตรา ๓๕๗ วรรคสอง... “ต้องระหว่างโถะจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๓๕๗ วรรคสาม... “ต้องระหว่างโถะจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท”

มาตรา ๓๖๐ ทวิ... “ต้องระหว่างโถะจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือห้าสิบบาทต่อหนึ่งเดือน”

ถูกต้องตามมติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ

สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ